

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/158/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414201457
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414201457.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľky: K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. T., J. XXXX/X, zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, v konaní o zaplatenie 600,40 EUR s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 8C/20/2014-193 zo dňa 10. decembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **nepriznáva**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 600,40 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 600,40 EUR od 29.03.2014 do zaplatenia. Súd priznal navrhovateľke voči odporcovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 278,88 EUR.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účastníci dňa 18.02.2005 uzavreli zmluvu o úvere č. 5500246 na sumu 10.000,- Sk s poplatkom vo výške 8.000,- Sk. Táto zmluva mala charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho bolo potrebné na ňu prednostne aplikovať ustanovenia osobitného právneho predpisu, a to zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch („ZoSÚ“) účinného v čase uzavretia zmluvy. V predmetnej zmluve o úvere chýbal akýkoľvek údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. S neuvedením RPMN sa nespája neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. ZoSÚ v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. k 18.02.2005, však v § 4 ods. 2 písm. g/ poskytuje spotrebiteľovi zvýšenú ochranu a to v tom, že v prípade, ak nie je RPMN uvedená v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri takejto právnej úprave, ak zmluva o úvere zo dňa 18.02.2005 č. 5500246 údaj o RPMN neobsahovala, odporcovi nemohol vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie dohodnutých poplatkov. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu vzniklo na strane odporcu bezdôvodné obohatenie, ktoré musí podľa § 451 OZ navrhovateľke vydať. Navrhovateľka preukázala, že prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala odporcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 600,40 EUR výzvou zo dňa 24.03.2014, a to v lehote do 28.03.2014. Keďže odporca peňažné plnenie nevrátil, od nasledujúceho dňa po uplynutí poskytnutej lehoty, t.j. od 29.03.2014 je v omeškani, preto súd priznal navrhovateľke s poukazom na § 517 ods. 1, 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.01.2013 a zároveň na § 10 uvedeného nariadenia vlády s účinnosťou od 01.02.2013, úroky z omeškania z priznanej istiny 600,40 EUR od 29.03.2014 do zaplatenia a to v uplatnenej výške 8,25 % ročne. Pokiaľ ide o námietku premlčania, bezdôvodné

obohatenie sa premlčuje v objektívnej premlčacej dobe (ktorá je trojročná a v prípade ak ide o úmyselne získané bezdôvodné obohatenie, v desaťročnej dobe plynúcej odo dňa keď k nemu došlo - § 107 ods. 2 OZ) a súčasne v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe (§ 107 ods. 1 OZ) plynúcej odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jeho úkor obohatil. V danom prípade platila desaťročná objektívna premlčacia doba, keďže súd považuje odporcom na úkor navrhovateľky získané bezdôvodné obohatenie za také, ktoré vzniklo (bolo vyvolané) úmyselným konaním odporcu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že priznal navrhovateľke, ktorá mala plný úspech vo veci, ich náhradu.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal riadne a včas odvolanie odporca navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal pri tom na právnu úpravu premlčania aj na skutočnosť, že vo veci vzniesol námietku premlčania. Súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynúiteľnosť uplatneného práva. V žalobe absentujú skutočnosti rozhodujúce pre určenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Pokiaľ malo ísť o úmyselné bezdôvodné obohatenie, mal odporca za to, že navrhovateľka nepreukázala úmysel odporcu sa úmyselne obohatiť. Úmyselné konanie je potrebné jednoznačne preukázať, avšak akýkoľvek dôkaz o úmysle odporcu v žalobe absentuje. Poukázal aj na rozhodnutia okresných súdov a mal za to, že k bezdôvodnému obohateniu neprišlo a akýkoľvek prípadný nárok navrhovateľky na jeho vydanie podlieha premlčaniu.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - odporca konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským, pretože nepochybne ide o spotrebiteľský úver v zmysle ZoSÚ, nakoľko ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru. Pokiaľ ide o vrátenie bezdôvodného obohatenia, je potrebné konštatovať, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnej zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov predmetného spotrebiteľského úveru (RPMN), čo spôsobuje, že v zmysle ZoSÚ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy medzi účastníkmi, nebolo možné od navrhovateľky požadovať poplatky a úroky, ktoré nie sú uvedené v zmluve.

Pokiaľ odvolateľ poukazoval na skutočnosť, že vzniesol námietku premlčania, je nutné zdôrazniť, že prvostupňový súd sa v plnej miere zaoberal touto námietkou ako i plynutím subjektívnej, či objektívnej premlčacej lehoty. Je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa spočívajúcim v tom, že v predmetnej veci nemožno konštatovať, že by nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia bol premlčaný v objektívnej lehote 3 rokov v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Je nepochybné, že ide o bezdôvodné obohatenie získané úmyselne, nakoľko odporca je nebankovým subjektom pôsiacim na finančnom trhu v Slovenskej republike, ako taký je si vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie RPMN do zmluvy o predmetnom spotrebiteľskom úvere, je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. To znamená, že v predmetnom právnom vzťahu účastníkov tohto konania je potrebné aplikovať objektívnu 10-ročnú premlčaciu lehotu

na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ako to správne posúdil súd prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s

§ 224 ods. 1 O.s.p. v prospech navrhovateľky, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech. Aj napriek uvedenému, odvolací súd navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si táto žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila, ani jej z obsahu spisu nevyplýnul vznik nároku na ne.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.